

DECIZIE

26 iulie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:
Președinte, judecător
Judecători

Aliona Miron
Mariana Pitic
Ion Malanciuc

examinând recursul depus de Igor Izvecov,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Cabinetul Avocatului „Igor Izvecov” împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea actului administrativ,
împotriva încheierii din 11 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a declarat inadmisibilă acțiunea,

c o n s t a t ă :

La 04 aprilie 2023, CA „Igor Izvecov”, prin intermediul poștei electronice, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, prin care a solicitat casarea deciziei din 30 noiembrie 2022, emisă de judecătorul-inspector M. Martalog din temeiurile expuse în partea descriptivă a acțiunii; casarea deciziei Colegiului Disciplinar nr.1/1 din 20.01.2023 din temeiurile expuse în partea descriptivă a acțiunii; stabilirea (constatarea) abaterii disciplinare admise de judecătorul Victoria Bogomolova și aplicarea sancțiunii disciplinare, prevăzute de articolul 6 din Legea nr. 178 din 25.07.2014 ”cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor”.

Prin încheierea din 11 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău s-a declarat inadmisibilă acțiunea și s-a explicat reclamantului, că declararea acțiunii ca inadmisibilă în baza temeiului specificat la art. 207 alin. (2) lit. e) Codul administrativ, exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

Nefiind de acord cu încheierea din 11 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău, la 10 mai 2023, Igor Izvecov a depus recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea încheierii recurate cu restituirea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului recurentul a invocat dezacordul cu decizia contestată, menționînd că instanța nu s-a expus asupra argumentelor invocate în cererea de chemare în judecată.

La 07 iunie 2023 Consiliul Superior al Magistraturii a depus referință și a solicitat respingerea recursului depus de Igor Izvecov cu menținerea încheierii din 11 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

Conform art. 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Din actele cauzei rezultă că copia încheierii din 11 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurentului Igor Izvecov, prin intermediul poștei electronice, la data de 04 mai 2023, fapt confirmat prin extrasul din poștă electronică, anexat la actele cauzei (f.d.46). Astfel, se constată că recurentul Igor Izvecov s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 10 mai 2023, în termenul legal.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție a decis examinarea cererii de recurs fără înștiințarea participanților la proces, cu plasarea datei ședinței pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, fiind inoportună invitarea părților, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței examinarea acesteia.

Studiind materialele dosarului, completul Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii din 11 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă o decizie prin care respinge recursul.

Cercetând starea de fapt în baza materialelor și lucrărilor dosarului, completul constată că CA „Igor Izvecov”, prin intermediul poștei electronice a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, prin care a solicitat casarea deciziei din 30 noiembrie 2022, emisă de judecătorul-inspector M. Martalog din temeiurile expuse în partea descriptivă a acțiunii; casarea deciziei Colegiului Disciplinar nr.1/1 din 20.01.2023 din temeiurile expuse în partea descriptivă a acțiunii; stabilirea (constatarea) abaterii disciplinare admise de judecătorul Victoria Bogomolova și aplicarea sancțiunii disciplinare, prevăzute de articolul 6 din Legea nr. 178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Curtea de Apel Chișinău, în temeiul art. 207 alin. (2), lit. e) din Codul administrativ, prin încheierea din 11 aprilie 2023 a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de către Cabinetul Avocatului „Igor Izvecov”.

În susținerea acestei concluzii Curtea de Apel Chișinău, ca instanța de fond, a reținut că Cabinetul Avocatului „Igor Izvecov”, în acțiunea de contencios administrativ, nu a indicat expres vreun drept personal vătămat prin actul administrativ contestat, or, prin adoptarea actului de către Consiliul Superior al Magistraturii nu i-au fost încălcate careva drepturi sau libertăți personale. Or, după cum rezultă din art.17 Cod administrativ, actele administrative urmează a fi contestate de persoanele interesate, cărora nemijlocit le sunt încălcate careva drepturi și libertăți prevăzute prin lege.

În conformitate cu prevederile art. 207 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17.

Articolul 189 alin. (1) din Codul administrativ prevede expres că orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Potrivit art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Prin urmare, unul din elementele definiției ale acțiunii în contencios administrativ este revendicarea unui drept propriu vătămat prin una din formele activității administrative, or, acțiunea în contencios administrativ trebuie să urmărească revendicarea unui drept subiectiv vătămat.

În conformitate cu art. 5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Conform art.10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Articolul 39 alin. (1) și (2) din Codul administrativ garantează controlul judecătorec al activității administrative și stipulează că acesta nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Sub acest aspect completul relevă că prevederile articolului 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ urmează a fi aplicate în corespundere cu dispozițiile articolelor 17, 20 și 39 din Codul administrativ.

Instanța de recurs menționează, că sub aspect procesual, accesul liber la justiție se materializează în prerogativele pe care le implică dreptul la acțiune, ca aptitudine legală ce este recunoscută de ordinea juridică oricărei persoane fizice sau juridice care pretinde un drept împotriva unei alte persoane, ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept.

Astfel, pentru a pune pe rol o acțiune în contenciosul administrativ, este necesară îndeplinirea cumulativă a unor condiții de formă și conținut, precum ar fi: respectarea competenței jurisdicționale, existența capacității procesuale, revendicarea unui drept încălcat, etc.

La caz, prin hotărârea nr.1/1 din 20 ianuarie 2023 a completului de examinare a contestațiilor nr.1 a Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii s-a respins contestația depusă de către Izvecov Igor împotriva Deciziei Inspecției judiciare nr.1074s-1413p/m din 30 noiembrie 2022, emisă pe marginea sesizării depuse la 03 noiembrie 2022 asupra acțiunilor judecătorului Victoria Bogomolova din cadrul Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir.

Pe cale de consecință, se constată că, prin acțiunea depusă de CA „Igor Izvecov” se contestă o hotărâre prin care s-a respins contestația depusă împotriva deciziei Inspecției judiciare, reclamantul pretinzând sancționarea disciplinară a judecătorului Bogomolova Victoria din cadrul Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir. Or, simplul dezacord cu hotărârea nr.1/1 din 20 ianuarie 2023 a completului de examinare a contestațiilor nr.1 a Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, nu denotă încălcarea unui drept subiectiv al reclamantului, care poate fi apărat prin intermediul justiției.

Instanța de recurs menționează că, răspunderea disciplinară a judecătorilor reprezintă o procedură de drept public care urmărește să asigure responsabilitatea judecătorilor și, prin urmare, încrederea publicului în activitatea acestora. Or, în eventualitatea sancționării disciplinare a unui judecător, persoana care a depus sesizarea nu va obține vreun avantaj patrimonial sau nepatrimonial care ar putea fi catalogat ca un drept „civil”, care ar urma să fie protejat prin legea națională, fiind astfel cert, că în instanța de contencios administrativ nu poate fi promovată o acțiune prin care să fie pretinsă și revendicată sancționarea disciplinară a judecătorilor.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin cererea de chemare în judecată, în conținutul căreia urmează a fi invocată vătămarea dreptului propriu, deoarece expresiile utilizate în textul articolelor 17, 39 și 189 din Codul administrativ de „drept vătămat” și de „încălcarea unui drept al său” se referă la drepturi subiective concrete, fiind excluse drepturile prin ricoșeu, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum și acțiunile populare.

În acest sens este relevantă și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că pentru ca un reclamant să se poată declara victimă, acesta trebuie să prezinte dovezi plauzibile și convingătoare ale probabilității survenirii unei încălcări, la care ar fi supus personal, fiind insuficiente niște simple bănuieli sau conjuncturi [Senator Lines GmbH împotriva a cincisprezece state membre ale Uniunii Europene(cererea nr. 45572/00)].

Curtea a subliniat că în Convenție nu este prevăzută posibilitatea de a angaja o *actio popularis* în scopul interpretării drepturilor recunoscute în Convenție; aceasta nu autorizează nici persoanele particulare să se plângă în legătură cu o dispoziție de drept intern doar pentru că aceștia consideră, fără să fi suportat în mod direct efectele, că dispoziția respectivă încalcă Convenția (Aksu împotriva Turciei, Burden împotriva Regatului Unit).

Astfel, un act administrativ poate fi anulat numai dacă și cu condiția de a se dovedi că a produs recurentului Igor Izvecov o vătămare într-un drept, ori într-un interes legitim, potrivit art. 17 din Codul administrativ, care consacră contenciosul subiectiv. Instanța sesizată de contencios administrativ trebuie să verifice dacă prin actul

administrativ care face obiectul acțiunii s-a adus atingere unei situații juridice subiective.

Din analiza cererii de chemare în judecată depusă de către CA „Igor Izvecov” nu se desprinde dreptul subiectiv pretins a fi încălcat prin hotărârea completului de examinare a contestațiilor nr.1 a Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii. Revendicarea unui drept subiectiv exclusiv al recurentului reprezintă o condiție obligatorie pentru ca acțiunea în contencios administrativ să treacă testul de admisibilitate.

În contextul celor relatate completul Curții Supreme de Justiție reține că acțiunea înaintată de Cabinetul Avocatului „Igor Izvecov” împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea actului administrativ, nu răspunde exigențelor de admisibilitate, motiv din care a fost declarată inadmisibilă în temeiul art.207 alin.(2) lit. e) din Codul administrativ.

Din considerentele menționate supra și având în vedere că soluția emisă prin încheierea din 11 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău este corectă, completul Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul depus de Igor Izvecov.

În corespundere cu art. 193, art. 241, art. 243, alin. (1), lit. b), alin. (2) și alin. (3) din Codul administrativ, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul depus de către Igor Izvecov.

Se menține încheierea din 11 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Cabinetul Avocatului „Igor Izvecov” împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător

Aliona Miron

Judecători

Mariana Pitic

Ion Malanciuc